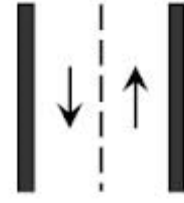

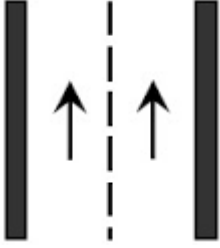
Karayolları ile ilgili Tanımlar

KARAYOLU YAPISI: Karayolunun kendisi ile karayolu üstünde, yanında, altında veya yukarisındaki;

ada, ayırıcı, oto korkuluk, istinat duvarı, köprü, menfez ve tünel gibi yapı lara denir.

İKİ YÖNLÜ KARAYOLU: Üzerinde taşıt trafiğinin her iki yönde hareket edebildiği taşıt yoluna denir.

TEK YÖNLÜ KARAYOLU : Üzerinde taşıt trafiğinin yalnız bir yönde hareket edebildiği taşıt yoluna denir.

BÖLÜNMÜŞ KARAYOLU: Bir yöndeki trafiğe ait taşıt yolunun, refüj, şerit veya benzeri bir ayırıcı ile diğer taşıt yolundan ayrılmasına denir.

BAĞLANTI YOLU: Bir kavşak yakınında karayolu taşıt yollarının birbirine bağlanmasını sağlayan, kavşak alanı dışında kalan ve bir yönlü trafiğe ayrılmış olan karayolu kısmıdır.(Yonca yaprağı denilen yollar)

ERİŞME KONTROLLÜ KARAYOLU (OTOYO): Genelde transit trafiğe tahsis edilen, belirli yer ve şartlar dışında giriş ve çıkışın yasaklandığı, yaya, hayvan ve motorsuz taşıtların giremediği, izin verilen motorlu taşıtların yararlandığı, trafiğin özel kontrole tabi tutulduğu yollara erişme kontrollü karayolu veya otoyol denir.

GEÇİŞ YOLU: Araçların bir mülke girip çıkması için yapılmış yolun karayolu üzerindeki kısmına denir.

TAŞIT YOLU (KAPLAMA): Karayolunun genellikle taşıt trafiğince kullanılan kısmına denir.

BİSİKLET YOLU: Karayolunun yalnızca bisikletli sürücülere tahsis edilen kısmına denir.

YAYA YOLU (YAYA KALDIRIMI):Karayolunun taşıt yolu kenarı, gerçek ve tüzel kişilerin mülkleri arasında kalıp yalnız yayaların istifadesine tahsis edilmiş kısmına Yaya yolu veya Yaya kaldırımı denir.

BANKET: Yaya yolu ayrılmamış karayolunda, taşıt yolu kenarı ile sev başı veya hendek iç üst kenarı arasında kalan ve olağan olarak yayaların ev hayvanların kullanacağı, zorunlu hallerde de araçların faydalanacağı kısımdır.

PLATFORM: Karayolunun , taşıt yolu ile yaya yolu veya banketten oluşan kısmına denir.

ANAYOL: Ana trafiğe açık olan, bu yola girerken veya bu yoldan geçerken ilk geçiş hakkının verildiği işaretlerle belirlenmiş yollara denir.

TALİ YOL: Genel olarak üzerindeki trafik yoğunluğu bakımından, bağlandığı yoldan daha az önemde olan yollara denir.

TEHLİKELİ EĞİM: Araçların emniyetle seyrine devam için, vites küçültmeyi gerektiren uzunluk ve açıldaki yol eğimidir.

KAVŞAK: Karayolu üzerinde iki veya daha fazla karayolunun kesişmesi ile meydana gelen ortak alana denir.

YAYA GEÇİDİ: Taşıt yolunda, yayaların güvenle geçebilmeleri için trafik işaretleri ile belirlenmiş alanlardır.

OKUL GEÇİDİ: Genel olarak okul öncesi, ilköğretim ve orta dereceli okulların çevresinde özellikle öğrencilerin geçiş güvenliği açısından emniyetli geçebilmelerini temin için trafik işareti ile belirlenmiş alana denir.

ALT GEÇİT: Bir karayolunun diğer bir karayolu ya da demiryolunu alttan geçmesini sağlayan yapıdır.

ÜST GEÇİT: Bir karayolunun diğer bir karayolu ya da demiryolunu üstten geçmesini sağlayan yapıdır.

DEMİRYOLU GEÇİDİ (HEMZEMİN GEÇİD): Karayolu ile demiryolunun aynı seviyede kesiştiği bariyerli veya bariyersiz geçitlere denir.

ADA: Yayaların geçme ve durmalarına , taşıtlardan inip binmelerine yarayan, motorlu taşıtların giremediği, koruyucu tertibatla belirlenmiş alanlara denir.

AYIRICI:Taşıt yollarını veya yol bölümlerini birbirinden ayıran, taşıtların bir taraftan diğer tarafa geçmesini engelleyen tertibatlara denir.

ŞERİT:Taşıtların bir dizi halinde güvenle seyirlerini temin için karayolunun ayrılmış bölümüne denir.

PARK YERİ (OTOPARK): Araçların park etmesi için kullanılan açık ve kapalı yerlere denir.

KARAYOLU ÜZERİ PARK YERİ: Taşıtyolundaki veya buna bitişik alanlardaki park yeridir.

KARAYOLU DIŞI PARK YERİ: Karayolu sınır çizgisi dışında olan ve bir geçiş yolu veya servis yolu ile taşıt yoluna bağlanan park yeridir.

DURAK : Kamu hizmeti yapan yolcu taşıtlarının yolcu ve hizmetlileri bindirmek, indirmek gayesiyle duraklamaları için işaretlerle belirlenmiş yerdir.

GARAJ : Araçların genellikle uzun süre durmaları için kullanılan bakım ve servisinin de yapılabileceği kapalı veya açık olan yerlerdir.

TERMİNAL : İnsan veya eşya taşımalarında araçların indirme, yükleme, boşaltma, aktarma yaptıkları ve ayrıca bilet satışı ile bekleme, heberleşme, şehir ulaşımı ve benzeri hizmetlerin de sağlandığı yerdir.

SERVİS İSTASYONU : Araçların bakım, onarım ve servislerin yapıldığı açık veya kapalı yerdir.

AKARYAKIT İSTASYONU : Araçların esas itibarıyla akaryakıt, yağ, basınçlı hava, ve yedek malzeme ihtiyaçları ile ayrıca, kişilerin ilk yardım ihtiyaçlarının da sağlandığı yerdir .

MUAYENE İSTASYONU : Araçların niteliklerini tespit ve kontrol edebilecek cihaz ve personel bulunan ve teknik kontrolü yapılan yerdir.

ARAÇ TARTI İSTASYONU : Araçların yüklü veya yüksüz olarak sabit veya taşınabilir cihazlarla tartıldığı yerdir.

İŞARET LEVHASI: Sabit veya taşınabilir bir mesnet üzerine yerleştirilmiş ve üzerindeki sembol, renk ve yazı ile özel bir talimatın aktarılmasının sağlayan trafik tertibatıdır.

IŞIKLI VE SESLİ İŞARETLER: Trafiği düzenlemede kullanılan ışıklı ve sesli, sabit veya taşınabilir, elle kumanda edilebilen veya otomatik çalışan, üzerinde çeşitli renk, sembol, yazı bulunan ve belirli yanma süresi olan, ışık veya sesle özel bir talimatın aktarılmasını sağlayan trafik tertibatıdır.